

Ja mamičko, má milá,
co jím posteleme?
hej, hej, co jím posteleme?
Janičkovi plachtisko,
strapatému hunisko,
hej, hej, srdečnému Martinkovi
zlaté duchnisko.

Ja mamičko má milá,
čím ich odějeme?
hej, hej, čím ich odějeme?
Janička provazem,
strapatého retazem,
hej, hej, srdečného Martinečka
zlatým polštárem.

Ja mamičko má milá,
de jích vyprovodím?
hej, hej, de jích vyprovodím?
Janička za vratá,
strapatého do bláta,
hej, hej, srdečného Martinečka
za zelený háj!

209.

Z Hr. Vrbky.

Živě.

Tú-ľa - li sa mlá-den-ci, keď no-le nuž a - le,
po Vr-be-ckéj u - li - ci.

Túľali sa mládenci —
keď nole, nuž ale —
po Vrbeckej ulici.

Tak sa oni túľali —
keď nole, nuž ale —
až sa k pannám dostali. —

Panna drhne ľavici —
keď nole, nuž ale —
posate sa mládenci!

My zme sedieť neprišli —
keď nole, nuž ale —
my zme namlúvať prišli.

My vám panny nedáme —
keď nole, nuž ale —
až í šaty zjednáme.

Šaty už ste zjednali —
keď nole, anž ale —
panny ste nám nedali.